

Svedočenje Sunčica Antić

Sunčica Antić, raseljeno lice sa Kosova. Živi u Srbiji. 31. jula 1999. godine, u selu Koretin, u opštini Kosovska Kamenica, ubijeni su njen suprug Negovan i ujak Novica Ilić. Sahranili su ih pripadnici KFOR-a na groblju u Kosovskoj Kamenici. Petnaest godina je bezuspešno pokušavala da od UNMIK administracije i KFOR-a dobije dokument da je njen suprug ubijen. Tek pre nekoliko meseci uspeła je da pribavi umrlicu na osnovu koje je regulisala osnovna socijalna prava za dete i sebe.

Sunčica Antić je svedočila na [Desetom forumu za tranzicionu pravdu](#).

Sunčica Antić: „Posle ulaska KFOR-a na Kosovo i Metohiju, mi smo ostali, nadajući se da nemamo neprijatelje. Desilo se to što se desilo. Moj suprug, Negovan, i moj ujak, Novica Ilić, na očigled mase, izvučeni su iz kola i kindapovani, u selu Koretin, opština Kamenica, 31. jula 1999. godine. Posle dva dana uz pomoć jednog tatinog kolege, Albanca, koji je sad pokojni, kome se zahvaljujem, mi smo našli tela koja su bila masakrirana. U pratnji KFOR-a podižemo tela, sahranjujemo ih na gradskom groblju u Kosovskoj Kamenici. Međutim, tada ne dobijamo nikakav dokumenat o preuzimanju tela ili o bilo čemu, o njihovom ubistvu, ništa. Prošlo je 15 godina. O tom događaju nema nijednog dokumenta. Ja sam umrlicu dobila pre jedno tri, četiri meseca. Samim tim, nisam mogla da ostvarim nikakva prava, a ni moje pravo da znam njegov grob. Znači, čovek je 15 godina sahranjen, a vodi se kao... kao... ma ne vodi se ni kao nestao. Vodi se kao živ. E, pa sam htela da skrenem pažnju da ja verujem da i neke druge porodice imaju slične probleme. Međutim, uz pomoć Fonda za humanitarno pravo iz Beograda i iz Prištine... Oni su mi pomogli pa sam tako došla do dokumentacije i dobila umrlicu kako bih mogla da ostvarim socijalna prava za sebe i za svoje dete. I mislim da su i žrtve i članovi njihovih porodica ugroženi po tom pitanju. Ne znaju kome da se obrate, ko može da ih sasluša, ko može da im pomogne. Pravda i sud... Pravedni sud i pravda. Ja se nadam da će doneti istinu za sve žrtve, a posebno... Ja mislim da se civilne žrtve slabo pominju. Svaka žrtva je žrtva, pa bilo koje nacionalnosti bila. Žrtva je žrtva. Ja saosećam sa svim žrtvama. Žao mi je. Toliko. Hvala.“